

Såfremt det lægges til grund, quod non, at »mulighed[en] for at få afgørende indflydelse« i sig selv svarer til, at en fusion »gennemføres«, kræver EF-fusionsforordningens artikel 3, stk. 2, en ændring af kontrolforholdene på et varigt grundlag, der beror på måder, der giver »vetoret i strategiske forretningsanliggender«, dvs. giver »mulighed for at blokere for« en virksomheds strategiske adfærd. Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet begrebet »vetoret« i dommen udvides til situationer, hvor der ikke gives mulighed for at blokere for strategiske beslutninger. Subsidiært, aktiekøbsaftalen er gengivet urigtigt, idet tiltagene forud for afslutningen af erhvervelsen er fortolket således, at de gav Altice »vetorettigheder«.

Femte anbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at udvekslingerne af oplysninger svarer til, at en fusion »gennemføres«, som omhandlet i EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det heri lægges til grund, at udvekslingerne af oplysninger i sammenhæng med en fusion henhører under EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, mens artikel 101 TEUF og forordning (EF) 1/2003⁽²⁾ forudsætter en ex-post mekanisme. I den appellerede dom er den omtvistede afgørelse ligeledes gengivet urigtigt, idet det i dommen fastslås, at udvekslingerne af oplysninger ikke fortolkes således i den omtvistede afgørelse, at de i sig selv overtræder EF-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, men blot »bidrager« til at påvise overtrædelsen.

Sjette anbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den forkastede Altice's anbringender om, at bøderne er ulovlige og uforholdsmæssige

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet det i dommen fastslås, at Altice har udvist uagtsomhed. Desuden er det niveau for bøderne, der følger af den appellerede dom, ikke alene upassende, men også overdrevent i et sådant omfang, at bøderne bliver uforholdsmæssige. Retten begik derfor en retlig fejl, idet den ikke nedsatte bødernes størrelse væsentligt under udøvelse af sin fulde prøvelsesret.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

**Appel iværksat den 8. december 2021 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-384/19, Parlamentet mod Axa Assurances
Luxembourg SA m.fl.**

(Sag C-766/21 P)

(2022/C 119/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved E. Paladini og B. Schäfer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Axa Assurances Luxembourg SA, Baloise Assurances Luxembourg SA, La Luxembourgeoise SA og Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij NV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det andet og det fjerde punkt i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes, med undtagelse af dem, der er omhandlet i det tredje punkt i den appellerede doms konklusion.

Subsidiært:

- Det andet og det fjerde punkt i den appellerede doms konklusion ophæves
- De påstande, som Europa-Parlamentet har nedlagt i første instans, tages til følge for så vidt angår Axa Assurances Luxembourg SA, Baloise Assurances Luxembourg SA og La Luxembourgeoise SA.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Europa-Parlamentet fremsat tre anbringender.

Første anbringende vedrørende en retlig fejl som følge af, at de EU-retlige fortolkningsprincipper er blevet tilsidesat. Parlamentet har anført, at Retten navnlig har tilsidesat fortolkningsreglen, hvorefter der skal tages hensyn til aftalens formål og den sammenhæng, hvori dens ordlyd, og nærmere bestemt begrebet »oversvømmelse«, indgår. Subsidiært har Parlamentet gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af udelukkelsesklausulen vedrørende oversvømmelser.

Andet anbringende vedrørende en fejl i den appellerede doms konklusion, idet Rettens begrundelse for så vidt angår fortolkningen af begrebet »oversvømmelse« ifølge Parlamentet indeholder en selvmodsigelse.

For det tredje har Parlamentet gjort gældende, at den appellerede dom på flere punkter indeholder urigtige gengivelser af de faktiske omstændigheder og af beviserne: Retten har foretaget en urigtig gengivelse af Parlamentets holdning til fortolkningen af begrebet »oversvømmelse«, den har vurderet situationen på byggepladsen på tidspunktet for begivenhedens indtræden på en åbenbar urigtig måde og den har ligeledes gengivet den sagkyndige erklæring urigtigt, for så vidt angår årsagen til denne begivenheds indtræden.

Appel iværksat den 14. december 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i forenede sager T-344/19 og T-356/19, Front Polisario mod Rådet

(Sag C-778/21 P)

(2022/C 119/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, F. Castillo de la Torre og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Chambre des pêches maritimes de la Méditerranée, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Nord, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Centre og Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Sud

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Som følge heraf: Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det søgsmål, som Front Polisario har anlagt i første instans, eller sagen hjemvises til Retten, såfremt Domstolen finder, at den ikke er moden til påkendelse.
- Front Polisario tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Med det første anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl som følge af, at Front Polisario ikke har nogen partsevne.
- Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl, idet Front Polisario ikke er umiddelbart berørt.
- Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl, idet Front Polisario ikke er individuelt berørt.
- Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl for så vidt angår omfanget af domstolsprøvelsen, institutionernes skønsmargen og behovet for at fastslå, at der er begået en åbenbar fejl, for så vidt angår den omstændighed, at der ikke er krav om samtykke fra befolkningen i Vestsahara, for så vidt angår den omstændighed, at den anlagte fortolkning af begrebet samtykke er for streng og teoretisk, at den høring, hvorunder der blev indhentet samtykke, ikke blev anset for tilstrækkelig, og at en undersøgelse af fordelene blev afslået, samt for så vidt angår identificeringen af Front Polisario som en enhed, der skal give et sådant samtykke, henset til dennes begrænsede status og repræsentativitet.